

B I U L E T Y N

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Nr 11

Poznań, dnia 2 listopada 1965 roku

Rok X

T R E Ś Ć

- Poz.32 Odpis zarządzenia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 września 1965 roku w sprawie zasad i trybu wydawania kart pływackich.
- Poz.33 Odpis zarządzenia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 15 września 1965 roku w sprawie uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na śródlądowych drogach wodnych.

Rok X

Warszawa, dnia 2 listopada 1965 roku

№ 11

T R Z

Opinia Zarządu Naczelniczego Głównego
 Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki
 z dnia 8 września 1965 roku w sprawie
 zapytania nr 1545/65.

Opinia Zarządu Naczelniczego Głównego
 Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki
 z dnia 12 września 1965 roku w sprawie
 zapytania nr 1546/65.

ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY
FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
z dnia 8 września 1965 r.

w sprawie: zasad i trybu wydawania kart pływackich.

Na podstawie § 4 ust.3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz.U.Nr 38, poz.224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dwa rodzaje kart pływackich:

- 1) powszechną kartę pływacką,
- 2) specjalną kartę pływacką.

§ 2. Karty pływackie wydaje Polski Związek Pływacki.

§ 3. Powszechną kartę pływacką może uzyskać każda osoba po ukończeniu 14 lat życia oraz zdaniu wymaganego egzaminu.

§ 4. Specjalną kartę pływacką może uzyskać każda osoba po ukończeniu 18 lat życia oraz zdaniu wymaganego egzaminu.

§ 5. Ustala się:

- 1) regulamin powszechnej karty pływackiej, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) wzór powszechnej karty pływackiej, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) regulamin specjalnej karty pływackiej, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) wzór specjalnej karty pływackiej, stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 6. 1. Karty pływackie wydawane są za opłatą, z zastrzeżeniem ust.2.

2. Nieodpłatnie powszechne karty pływackie otrzymują:

- 1) trenerzy pływania,
- 2) instruktorzy i pomocnicy instruktorów pływania,
- 3) ratownicy,
- 4) członkowie Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

§ 7. Wpływy uzyskane z tytułu wydawania kart pływackich objęte są budżetem Polskiego Związku Pływackiego.

§ 8. Tracą moc przepisy w przedmiocie uregulowanym zarządzeniem a w szczególności:

- 1) uchwała nr 2 Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie ustanowienia Powszechnej Karty Pływackiej (B.Urz. GKKF nr 5, poz.23) ,
- 2) regulamin Powszechnej Karty Pływackiej z dnia 5 maja 1959 r. B.Urz.GKKF nr 5, poz.24 .

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ
I TURYSTYKI

(W. Reczek)

Załączniki do zarządzenia
Przewodniczącego Głównego
Komitetu Kultury Fizycznej
i Turystyki z dnia 8 wrze-
śnia 1965 r. poz.278 .

Załącznik nr 1

REGULAMIN POWSZECHNEJ KARTY PŁYWACKIEJ

§.1.1. Powszechną kartę pływacką, zwaną dalszym ciągu „karta”, może uzyskać każda osoba po ukończeniu 14 lat życia, która podda się z pomyślnym rezultatem następującemu egzaminowi:

- 1) przepływanie w wodzie stojącej 200 m w dowolny sposób i w dowolnym czasie, w tym przynajmniej 50 m na plecach, lub przepływanie 400 m w wodzie bieżącej w dowolnym czasie i w dowolny sposób, w tym przynajmniej 100 m na plecach,
- 2) wykona skok do wody z wysokości co najmniej 1 m,
- 3) przepływanie pod lustrem wody przynajmniej 15 m w wodzie bieżącej lub 5 m w wodzie stojącej,
- 4) wykaże się znajomością uprawnień i obowiązków posiadacza powszechnej karty pływackiej.

2. Osoba niepełnoletnia może być dopuszczona do egzaminu po przedłożeniu pisemnej zgody rodziców.

§ 2.1. Karta upoważnia do:

- 1) pływania na wodach otwartych nie strzeżonych w granicach 50 m od brzegu, z wyjątkiem miejsc zakazanych do kąpieli, jak tamy, nurty większych rzek, glinianki, miejsca pod mostami, w pobliżu statków, śliz, portów, przystani żeglugowych, stoczni, na odcinkach wód objętych pracami regulacyjnymi, w kanałach żeglugowych itp., jeżeli nie stoją na przeszkodzie inne przepisy obowiązujące na danym terenie,
- 2) pływania na statkach turystycznych i sportowych na wszelkich wodach śródlądowych i dozwolonym obszarze morskim, jeżeli nie stoją na przeszkodzie inne przepisy obowiązujące na danym terenie i jeśli prawo do pływania na określonych statkach nie jest uzależnione od posiadania innych dokumentów.

2. Miejsca zakazane, o których mowa w ust.1, oznaczane są na terenie kraju zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 3. Posiadacz karty obowiązany jest do:

- 1) przestrzegania postanowień regulaminu oraz zarządzeń i przepisów porządkowych, obowiązujących na terenie danym wodnym,
- 2) podporządkowania się zaleceniom organów Milicji Obywatelskiej, Wojsk Ochrony Pogranicza oraz administracji żeglugowej,
- 3) okazywania karty osobom określonym w § 5 regulaminu.

§ 4. Karta ważna jest 5 lat od daty jej wystawienia.

§ 5. Do kontrolowania posiadania karty upoważnione są:

- 1) organy Milicji Obywatelskiej,
- 2) administracja żeglugowa,
- 3) członkowie Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego,
- 4) osoby odpowiadające za bezpieczeństwo w wodnych ośrodkach wypoczynkowych,
- 5) osoby wynajmujące statki turystyczne i sportowe.

§ 6.1. Nieprzestrzeganie niniejszego regulaminu, odstępowanie karty osobom trzecim albo pływanie w stanie nietrzeźwym w wodzie lub na statkach turystycznych i sportowych - powoduje odebranie karty za pokwitowaniem przez osoby określone w § 5 regulaminu.

2. Odebrane karty przesyłane są do okręgowego związku pływackiego, który je wydał.

§ 7.1. Karty wydają okręgowe pływackie związki na podstawie egzaminów złożonych w punktach wyznaczonych w uzgodnieniu z komitetami kultury fizycznej i turystyki prezydiów właściwych powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) .

2. Wykazy punktów egzaminacyjnych oraz nazwisk osób przeprowadzających egzaminy powinny być podane do ogólnej wiadomości.

§ 8. Karty dla młodzieży w wieku do 18 lat wydawane są w kolorze zielonym, a pozostałe w kolorze białym.

§ 9. Opłata za wystawienie karty wynosi:

- 1) dla żołnierzy służby zasadniczej - 5 zł,

- 2) dla młodzieży w wieku do 18 lat - 10 zł,
 3) dla pozostałych osób - 15 zł.

§ 10. W razie uszkodzenia karty może być wydany jej duplikat bez powtarzania egzaminu, jeżeli na podstawie uszkodzonej karty można stwierdzić tożsamość posiadacza oraz datę wystawienia karty. Duplikaty wydawane są za opłatą określoną w § 9.

Załącznik nr 2

POLSKI ZWIĄZEK PŁYWACKI WARSZAWA	
Ważna z dowodem tożsamości	Powszechna Karta Pływacka
	Ob. _____ ur. _____
	adres _____
	złożył wymagany egzamin w myśl § 1 ust.1 Regulaminu Powszechniej Karty Pływackiej i posiada uprawnienia z tego wynikające.
	OKRĘGOWY ZWIĄZEK PŁYWACKI
karta ważna do dnia _____ pieczęć	podpis

Str.1

Posiadacz Powszechniej Karty Pływackiej jest obowiązany znać Regulamin Pow- szechnej Karty Pływackiej i przestrzegać go
POLSKI ZWIĄZEK PŁYWACKI
Cena zł 15,-

Str.2

REGULAMIN SPECJALNEJ KARTY PŁYWACKIEJ

§ 1. Specjalną kartę pływacką, zwaną w dalszym ciągu „kartą” może uzyskać każda osoba po ukończeniu 18 lat życia, która poda się z pomyślnym rezultatem następującemu egzaminowi:

- 1) przepływanie w wodzie stojącej 1500 m, wykazując znajomość co najmniej dwóch stylów, w tym stylu grzbietowego,
- 2) wykona skok startowy ze słupka startowego,
- 3) przepływanie pod lustrem wody 15 m i nurkuje na głębokość 3 m,
- 4) wykaże się znajomością uprawnień i obowiązków posiadacza karty.

§ 2.1. Karta upoważnia do:

- 1) pływania w wodach otwartych nie strzeżonych, z wyjątkiem stref ochronnych ujęć i źródeł wody, portów i przystani żeglugowych oraz ich bezpośredniego sąsiedztwa, miejsc w pobliżu budowli piętrzących oraz stoczni, jeżeli nie stoją na przeszkodzie inne przepisy obowiązujące na danym terenie,
- 2) pływania na statkach turystycznych i sportowych na wszelkich wodach śródlądowych i dozwolonym obszarze morskim, jeżeli nie stoją na przeszkodzie inne przepisy obowiązujące na danym terenie i jeśli prawo do pływania na określonych statkach nie jest uzależnione od posiadania innych dokumentów.

2. Miejsca zakazane, o których mowa w ust.1, oznaczane są na terenie kraju zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 3. Posiadacz karty obowiązany jest do:

- 1) przestrzegania postanowień regulaminu oraz zarządzeń i przepisów porządkowych, obowiązujących na danym terenie wodnym,
- 2) podporządkowania się zaleceniom organów Milicji Obywatelskiej Wojsk Ochrony Pogranicza oraz administracji żeglugowej,
- 3) okazywania karty osobom określonym w § 4 regulaminu,
- 4) niesienia pomocy w wypadku tonięcia innych osób.

§ 4. Do kontrolowania posiadania karta upoważnione są:

- 1) organy Milicji Obywatelskiej
- 2) administracja żegluga
- 3) członkowie Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego
- 4) osoby odpowiadające za bezpieczeństwo w nadwodnych ośrodkach wypoczynkowych,
- 5) osoby wynajmujące statki turystyczne i sportowe.

§ 5.1. Nieprzestrzeganie postanowień regulaminu, odstępowanie karty osobom trzecim, pływanie w stanie nietrzeźwym w wodzie lub na statkach turystycznych i sportowych - powoduje odebranie karty za pokwitowaniem przez osoby określone w § 4 regulaminu.

2. Odebrane karty przesyłane są do okręgowego związku pływackiego który je wydał.

§ 6.1. karty wydają okręgowe związki pływackie na podstawie egzaminu złożonego przed komisją egzaminacyjną.

2. W skład komisji egzaminacyjnej (ust.1) wchodzi przedstawiciele:

- 1) okręgowego związku pływackiego przewodniczący ,
- 2) komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w miastach wyłączonych z województw) ,
- 3) Milicji Obywatelskiej,
- 4) Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

3. Egzaminy w celu uzyskania karty mogą być przeprowadzane:

- 1) na pływalniach krytych lub otwartych o długości nie mniejszej niż 25 m oraz
- 2) na wodach stojących otwartych pod ochroną ratownika i łodzi ratunkowej.

§ 7. 1. Osoby, które posiadają karty, otrzymują specjalny czepek pływacki .

2. Osoby określone w ust.1. powinny w czasie pływania posiadać przy sobie kartę oraz specjalny czepek pływacki.

§ 8. Opłata za egzamin, wystawienie karty oraz specjalny czepek pływacki wynosi 60 zł.

§ 9. W razie uszkodzenia karty może być wydany jej duplikat bez powtarzania egzaminu, jeżeli na podstawie uszkodzonej karty można stwierdzić tożsamość jej posiadacza. Duplikaty wydawane są za opłatą 30 zł.

Załącznik nr 4

<p>MIEJSCE NA ZDJĘCIE UWAGA</p> <p>Obciąć narożniki, zdjęcie przylepić wodoodpornym kle- jem, rubryki wy- pełnić tuszem wodoodpornym</p>	<p>SPECJALNA KARTA PŁYWACKA Nr</p> <hr/> <p>1. Imię, nazwisko</p> <hr/> <p>2. Miejsce zamieszkania</p> <hr/> <p>3. Ulica, nr domu</p> <p style="text-align: center;">m.p.</p>
--	---

Str.1

<hr/> <p>4. Data i miejsce urodzenia</p>
<hr/> <p>5. Imiona rodziców</p>
<hr/> <p>6. Nr dowodu osobistego, data wystawienia, organ wydający</p>
<hr/> <p>7. Data wydania karty</p>
<hr/> <p style="text-align: right;">Podpis wydającego kartę</p>

Str.2

UZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY
FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
z dnia 15 września 1965 r.

w sprawie: uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie § 4 ust.3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz.U. nr 38, poz.224) oraz w związku z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 stycznia 1965 r. w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej (Dz.U.nr 8, poz.48 oraz § 53 ust.5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 23 lutego 1961 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych Monitor Polski nr 23, poz.111) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne

§ 1.1. Przepisy zarządzenia obowiązują na śródlądowych drogach wodnych uznanych za żeglowne lub spławne na mocy odrębnych przepisów.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na granicznych drogach wodnych.

§ 2.1. Za statek turystyczny i sportowy uważa się jacht motorowy i żaglowy, łódź wiosłarską, kajak oraz każdy inny obiekt pływający z własnym lub bez napędu, używany na śródlądowych drogach wodnych do uprawiania sportu lub turystyki.

2. Za statek turystyczny i sportowy znajdujący się w ruchu uważa się statek, który nie jest złączony jakimkolwiek urządzeniem z lądem lub z dnem drogi wodnej i nie znajduje się na mieliźnie, a pozostaje pod działaniem maszyn, wiosł, wiatru, prądu wody lub jest holowany z brzegu.

§ 3. Za porę dzienną uważa się część doby od wschodu do zachodu słońca, a za porę nocną część doby od zachodu do wschodu słońca.

§ 4.1. Szlak żeglowny jest to pas wody o dostatecznej dla żeglugi głębokości i szerokości.

2. Za sprawą stronę szlaku żeglugowego uważa się na rzekach prawą stronę szlaku w kierunku biegu rzeki, przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą. Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów sztucznych, łączących dwie rzeki, za prawą stronę szlaku uważa się stronę szlaku w kierunku od wschodu na zachód albo w kierunku od południa na północ, przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą.

§ 5. Za okres nawigacyjny uważa się część roku kalendarzowego, w której ruch statków może odbywać się bez przeszkód wynikających z zamarzania wody lub spływu lodów. Okres nawigacyjny trwa w zasadzie od 16 marca do 15 grudnia, okres przerwy zimowej trwa w zasadzie od 16 grudnia do 15 marca. Otwarcie i zamknięcie nawigacji każdorazowo ustala administracja dróg wodnych w porozumieniu z administracją żeglugową.

Rejestracja, dokumenty i oznakowanie statków turystycznych i sportowych

§ 6.1. Statki turystyczne i sportowe:

- 1) z własnym napędem mechanicznym (z urządzeniami napędowymi wbudowanymi na stałe) oraz
- 2) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m² podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru w inspektoracie żeglugi śródlądowej.

2. Przez powierzchnię statku turystycznego i sportowego rozumie się powierzchnię wynikającą z pomnożenia największej długości przez największą szerokość statku.

3. Statki podlegające obowiązkowi rejestracji określonej w ust.1 powinny posiadać świadectwo zdolności żeglugowej.

4. Tryb przeprowadzania rejestracji oraz wydawania świadectw zdolności żeglugowej regulują odrębne przepisy.

§ 7.1. Jachty nie spełniające warunków określonych w § 6 ust. 1 podlegają rejestracji w organizacji turystycznej lub sportowej.

§ 3. Za porę dzienną uważa się część doby od wschodu do zachodu słońca, a za porę nocną część doby od zachodu do wschodu słońca.

§ 4.1. Szlak żeglugowy jest to pas wody o dostatecznej dla żeglugi głębokości i szerokości.

2. Za prawą stronę szlaku żeglugowego uważa się na rzekach prawą stronę szlaku w kierunku biegu rzeki, przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą. Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów sztucznych, łączących dwie rzeki, za prawą stronę szlaku uważa się stronę szlaku w kierunku od wschodu na zachód albo w kierunku od południa na północ, przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą.

§ 5. Za okres nawigacyjny uważa się część roku kalendarzowego, w której ruch statków może odbywać się bez przeszkód wynikających z zamarzania wody lub spływu lodów.

Okres nawigacyjny trwa w zasadzie od 16 marca do 15 grudnia, okres przerwy zimowej trwa w zasadzie od 16 grudnia do 15 marca. Otwarcie i zamknięcie nawigacji każdorazowo ustala administracja dróg wodnych w porozumieniu z administracją żeglugową.

Rejestracja, dokumenty i oznakowanie statków turystycznych i sportowych

§ 6.1. Statki turystyczne i sportowe:

- 1) z własnym napędem mechanicznym (z urządzeniami napędowymi wbudowanymi na stałe) oraz
- 2) bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m² - podlegają obowiązkowi wpisu do rejestracji w inspektoracie żeglugi śródlądowej.

2. Przez powierzchnię statku turystycznego i sportowego rozumie się powierzchnię wynikającą z pomnożenia największej długości przez największą szerokość statku.

3. Statki podlegające obowiązkowi rejestracji określonej w ust. 1 powinny posiadać świadectwo zdolności żeglugowej.

4. Tryb przeprowadzania rejestracji oraz wydawania świadectw zdolności żeglugowej regulują odrębne przepisy.

§ 7.1. Jachty nie spełniające warunków określonych w § 6 ust.1 podlegają rejestracji w organizacji turystycznej lub sportowej.

2. Rejestracji, o której mowa w ust.1, dokonują kluby sportowe oraz inne jednostki organizacyjne upoważnione przez Polski Związek Żeglarski.

3. Wpis do rejestru następuje na podstawie zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia jachtu do rejestracji obowiązany jest właściciel a jeżeli właścicielem jest Skarb Państwa - użytkownik.

5. Rejestrację przeprowadza organ rejestrowy (ust.2) właściwy dla portu macierzystego jachtu.

6. W księdze rejestrowej wpisuje się:

- 1) kolejny numer rejestracyjny jachtu,
- 2) datę zarejestrowania jachtu,
- 3) rodzaj jachtu,
- 4) dopuszczalną liczbę osób, którą może zabrać jacht,
- 5) oznaczenie właściciela i użytkownika jachtu,
- 6) nazwę portu macierzystego jachtu,
- 7) podstawę i datę wykreślenia jachtu z rejestru.

7. Po wpisaniu jachtu do rejestru organ rejestrowy ust.2 wydaje wnioskodawcy kartę rejestracyjną, w której stwierdza zdolność jachtu do żeglugi, okres tej zdolności oraz dopuszczalną liczbę osób, którą może zabrać jacht.

8. Za rejestrację jachtu pobiera się opłatę w wysokości 100 zł. Za dokonanie wpisu zmiany danych zawartych w rejestrze opłata wynosi 20 zł.

9. Szczegółowy tryb rejestracji oraz sposób prowadzenia rejestru określi instrukcja wydana przez Polski Związek Żeglarski.

§ 8. Statki turystyczne i sportowe podlegające obowiązkowi rejestracji (§§ 6 i 7) powinny posiadać, jeżeli nie mają nazwy lub innego znaku rozpoznawczego, uwidoczniony w sposób trwały numer rejestracyjny na zewnętrznej stronie statku.

2. Wyścigowe łodzie wiosłarskie oraz wyścigowe kajaki powinny posiadać umieszczoną na zewnątrz obu burt w części dziobowej literę „W”.

§ 9. Statki turystyczne i sportowe mogą posiadać umieszczone na zewnątrz:

- 1) znaki turystyczne lub sportowe,
- 2) nazwę statku lub znak określający jego właściciela.

§ 10. Napisy o których mowa w §§ 8 i 9 powinny być czytelne, trwałe i estetyczne.

§ 11. Statki turystyczne i sportowe podnoszą flagę o barwach narodowych na ogólnie obowiązujących zasadach.

Wyposażenie w środki ratunkowe

§ 12.1. Statki turystyczne i sportowe powinny być wyposażone w środki ratunkowe w ilości nie mniejszej niż liczba osób znajdujących się na pokładzie.

2. Przez środki ratunkowe na statkach turystycznych i sportowych należy rozumieć ratunkowe kamizelki korkowe, koła ratunkowe, pasy pneumatyczne i z tworzyw sztucznych oraz koła gumowe pneumatyczne pod warunkiem, iż mogą one utrzymać człowieka na powierzchni wody.

3. Koło ratunkowe może służyć jako środek ratunkowy dla dwóch osób.

4. Przepisu ust.1 nie stosuje się do wyścigowych łodzi wiosłarskich oraz wyścigowych kajaków.

Kierowanie statkami turystycznymi i sportowymi

§ 13.1. Osobą odpowiedzialną za statek turystyczny i sportowy jest kierownik.

2. Kierownik statku turystycznego i sportowego powinien posiadać przy sobie dokument stwierdzający jego uprawnienia. Nie dotyczy to kierowników wyścigowych łodzi wiosłarskich, wyścigowych kajaków oraz ślizgów motorowych.

§ 14.1. Kierownikiem jachtu motorowego i żeglugowego oraz statku z silnikiem przyczepnym o pojemności powyżej 125 cm³ może być osoba posiadająca ważny patent motorowodny lub żeglarski, uprawniający do prowadzenia danego typu jachtu motorowego bądź żeglugowego, wystawiony przez Polski Związek Motorowodny lub Polski Związek Żeglarski.

2. Kierownik jachtu żeglugowego posiadający ważną książeczkę żeglarską z wpisanym stopniem żeglarskim, wystawioną przez Polski Związek Żeglarski, zwolniony jest od posiadania odpowiedniego patentu żeglarskiego.

§ 15. Kierownikiem statku turystycznego i sportowego innego niż określony w § 14 ust.1. może być osoba posiadająca ważną kartę pływacką wystawioną przez Polski Związek Pływacki.

§ 16.1. Członkowie załóg statków turystycznych i sportowych nie muszą posiadać specjalnych uprawnień.

2. Członkowie załogi nie posiadający ważnej karty pływackiej obowiązani są, w czasie ruchu statku posiadać na sobie kamizelki korkowe lub inne środki ratunkowe określone w § 12 ust.2.

3. Przez członków załogi należy rozumieć wszystkie osoby znajdujące się na pokładzie z wyjątkiem kierownika statku.

§ 17. Przepisy § 15 oraz § 16 ust.2 nie dotyczą osób posiadających ważne patenty motorowodne, żeglarskie lub książeczki żeglarskie, wystawione przez Polski Związek Motorowodny, Polski Związek Żeglarski lub administrację żeglugową.

Imprezy turystyczne i sportowe

§ 18.1. Organizatorzy imprez turystycznych i sportowych na śródlądowych drogach wodnych obowiązani są:

1) uzyskać zezwolenie właściwej administracji żeglugowej, wydane w porozumieniu z administracją dróg wodnych, na zorganizowanie imprezy oraz

2) powiadomić o imprezie właściwy organ Milicji Obywatelskiej

2. Wniosek o zezwolenie ust.1 pkt.1 powinien być złożony co najmniej na 10 dni przed terminem imprezy .

3. Powiadomienie (ust.1 pkt.2) powinno nastąpić co najmniej na 5 dni przed terminem imprezy.

4. Przez imprezy sportowe na śródlądowych drogach wodnych należy rozumieć regaty, zawody oraz inne imprezy sportowe wymagające zgromadzenia statków na określonym odcinku drogi wodnej lub czasowego ograniczenia żeglugi.

5. Przez imprezy turystyczne na śródlądowych drogach wodnych należy rozumieć spływy oraz inne imprezy turystyczne wymagające:

1 zgromadzenia więcej niż 30 kajaków lub 10 innych statków turystycznych na określonym odcinku drogi wodnej lub,

2 czasowego ograniczenia żeglugi.

§ 19. Organizatorzy imprez obowiązani są zapewnić dla celów ratowniczych odpowiednią ilość jednostek ratowniczych obsadzonych wykwalifikowaną, co najmniej dwuosobową załogą.

§ 20. Właściwe polskie związki sportowe w porozumieniu z Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym wydadzą instrukcje określające obowiązki organizatorów imprez w zakresie bezpieczeństwa.

Przystanie statków turystycznych i sportowych

§ 21.1. Na każdej przystani statków turystycznych i sportowych powinien znajdować się:

- 1) regulamin zawierający przepisy porządkowe obowiązujące na przystani wywieszony w widocznym miejscu,
- 2) zbiór przepisów o uprawnianiu żeglugi na śródlądowych drogach wodnych

2. Na każdej przystani statków turystycznych i sportowych powinien być prowadzony dziennik przystaniowy, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę i rodzaj statku turystycznego lub sportowego,
- 2) numer rejestracyjny statku,
- 3) imię i nazwisko kierownika statku oraz członków załogi,
- 4) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do żeglugi,
- 5) stan pogody (kierunek i siła wiatru) ,
- 6) datę i godzinę wypłynięcia i powrotu.

§ 22. Korzystanie ze statków turystycznych i sportowych jest zabronione:

- 1) dzieciom do lat 14 bez opieki osób pełnoletnich,
- 2) osobom nietrzeźwym,
- 3) w razie grożącego niebezpieczeństwa z powodu złych warunków atmosferycznych.

§ 23.1. Wszelkiego rodzaju pływające pomosty pomocnicze znajdujące się na przystaniach statków turystycznych i sportowych powinny być corocznie przed rozpoczęciem eksploatacji sprawdzone pod względem stanu technicznego przez użytkowników przystani, a protokół tych oględzin powinien znajdować się na przystani.

2. Na wszystkich przystaniach statków turystycznych i sportowych powinna znajdować się zdatna do użytku łódź ratunkowa z kompletnym wyposażeniem. Na pomostach pomocniczych powinny znajdować się dodatkowe koła ratunkowe.

3. Kierownicy przystani statków turystycznych i sportowych powinni wyznaczać osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo na przystaniach.

§ 24. Przepisy §§ 21, 22, i 23 stosuje się odpowiednio do obozów i zgrupowań organizowanych w celu uprawiania żeglugi na śródkładowych drogach wodnych.

Przepisy końcowe

§ 25. Kierownicy statków turystycznych i sportowych obowiązani są znać przepisy wydane przez Ministra Żeglugi w zakresie oznakowania i sygnalizacji, ruchu żeglugowego, i spławu oraz wydatków na śródkładowych drogach wodnych.

§ 26. Obywatele państw obcych czasowo przebywający w Polsce mogą uprawiać żeglugę na polskich śródkładowych drogach wodnych bez posiadania uprawnień określonych zarządzeniem pod warunkiem przestrzegania podstawowych przepisów obowiązujących w Polsce w zakresie oznakowania i sygnalizacji, ruchu żeglugowego i spływu oraz wypadków na śródkładowych drogach wodnych.

§ 27. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów zarządzenia sprawują administracja żeglugowa, organy Milicji Obywatelskiej oraz komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych, a w zakresie spraw określonych w § 21 - również właściwe polskie związki sportowe.

§ 28.1. Przepisy § 2, § 12-17, § 18 ust.1 pkt.2 i ust.3-5, § 19 i 20, § 21 ust.1 pkt.1 ust.2, § 22-24 oraz § 26 stosuje się odpowiednio do żeglugi statków turystycznych i sportowych na wodach śródkładowych nie z uznanych za żeglugowe lub spławne, na których osobom uprawiającym żeglugę grozi zatonięcie z powodu braku umiejętności pływania.

2. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów na wodach śródkładowych nie uznanych za żeglugowe lub spławne sprawują organy Milicji Obywatelskiej oraz komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych, a w zakresie spraw określonych w § 21 - również właściwe polskie związki sportowe.

§ 29. Właściciele, użytkownicy oraz kierownicy statków turystycznych i sportowych obowiązani są stosować się do zarządzeń organów wymienionych w §§ 27 i 28 ust.2.

§ 30. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 sierpnia 1963 r. w sprawie uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski nr 78, poz. 385) .

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY
FIZYCZNEJ I TURYSTYCZNEJ
(W. Reczek)

